

Saint Petersburg:

Ligesom da vi skulle til Kaliningrad, har vi hørt en masse historier fra havnefogder og andre sejlere med advarsler om at sejle ind til St.

Petersburg. Mange af historierne er de samme som om Kaliningrad nu bare om St. Petersburg. De giver naturligvis lige et sug i maven, men det er nemmere af slå det hen nu, da vi har været inde i Kaliningrad og kom levende, og fyldt med oplevelser, ud igen.

Vi har fulgt godt med i vejrudsigterne i de sidste par dage, men det er en ustabil vejr periode vi er inde i. De holder ikke meget over 12 timer. Vi bruger 5 forskellige vejsider på nettet og de har omtrent hver deres opfattelse af, hvordan det vil udvikle sig i de kommende dage. Der syntes dog at være nogenlunde enighed om at vinden vil være fra en vestlig retning og ret svag, kun EMI lover meget vind til natten.

Vi er alle (Lina og Bjørn er mønstret på i Tallinn) stået tidligt op her til morgen. Solen skinner og vinden er svag fra sydvest. Strategien er at gå her fra Prangli (lille ø 10sm NØ for Tallinn) til nord spidsen af Gogland, der er en stor russisk ø midt i finskebugt, og så her bestemme, om vi vil satse på at gå helt til St. Petersburg eller om vi skal lave et pit-stop i Happasari i Finland.

Vi går på vandet og vi sætter spileren med det samme. De første par timer går det stille og roligt for spiller. Efterhånden øger vinden og farten ligeledes. Sidst på eftermiddagen dukker Gogland op af havet og vi ligger

tæt på storskibsruten. Vinden er nu oppe på ca.8m/s og bølgerne ca. 2m. Vi surfer vildt derudaf med op til 11,1 knob. Lina begynder at få problemer med søsyge, ikke rigtigt alvorligt, men nok til at det er ubehageligt for hende. Vi bærer spilleren og vinden øger stadig. Da vi runder nord spidsen af Gogland, er søen oppe på 2,5m og vinden på ca.10m/s. Det ser ud til at

EMI, er den vejrudsigt, der får ret i dag og de har lovet op til 14m/s i nat. Det er der ikke nogen af os der orker. Beslutningen om at gå ind til Happsari er lige ud af landevejen.

De tordenbyger, der hele dagen har ligget på hver side af os inde over den finske og den estiske kyst, begynder at trække ud over den finske bugt og giver lidt små regn og lidt rusk i vinden.

Det er mig der har ror-tjansen da vi nærmer os Happsari. Jeg kan ikke rigtigt forstå de anvisninger jeg får fra navigatøren. Det passer ligesom ikke rigtigt med det billede jeg har inde i hovedet. Jeg syntes vi kommer for tæt omkring nogle små skær. Der ligger også en mindre fiskerbåd og lægger garn. Beslutter at rulle genuaen ind. Den har imidlertid sat sig fast så Bjørn må på dækket i høj sø og bjærge den. Det er vanskeligt at holde sig fast i den høje sø, samtidig med at man skal bruge armene til at forsøge at trække sejlet ned. Båden stikker stævnen godt ind i søerne og vandet flyder ind over fordækket så Bjørn bliver godt våd. Da vi har den nede beslutter vi at tage stor'en med det samme, den kommer da også fint ned. Maskinen trækker os gennem søen og rundt på kursen ind til indløbet.

Lina er blevet lidt friskere og sidder og kigger agterud. Hun undre sig over, at det ser ud som om vi har noget på slæb. Jeg ser efter, og jo det har vi sku. Der er noget fiskenet med små hvide kork ringe, der tydeligt slæber efter båden. Jeg skynder mig at slå maskinen fra og så må Bjørn ud på agterdækket med bådshagen og prøve, at få fat i nettet, så vi kan skære os fri. Det er ikke nogen ukompliceret manøvre i søgangen. Enkelte søer knækker ind over agterdækket, så Bjørn bliver endnu mere våd. Efter en del møje lykkedes det, og så må vi bare håbe, at der ikke er nogle af de rester, der sidder tilbage i roret, der forvilder sig ind i propellen når vi kobler den ind igen.

Klokken er omkring 01:00 og vi er glade for de hvide nætter på disse bredde grader. Det bliver ikke mørkere end, at vi kan finde mærkerne i indsejlingen, selv om der ikke er lys på dem.

Endelig kan vi gå til kaj i Happsari, ved told-stationen. Der er godt gang i blæseriet nu, men der er perfekt læ for både sø og vind, her i havnen. Lina og Bjørn laver natmad bestående af kylling med grøntsager og ris.

Happsari er en lille skærgårds idyl i yderkanten af den finske skærgård mod den russiske grænse. Her er meget smukt og alle husene er pænt vedligeholdt. Det er noget helt andet end alt det øst-europa vi har sejlet rundt i de sidste 2½ måned. Jeg overvældes på en eller anden måde af en længsel efter skærgård, men vi skal jo lige ind til St. Petersburg først.

1: Finsk idyl på Haapasari

Om morgenen står pas kontrolløren klar på kajen. Han spørger hvor vi kommer fra og hvor vi skal hen. Vi svarer at vi skal til St. Petersburg. Så skal vi lige komme op med vores pas så vi kan udklarere af Schengen. Det blæser stadig godt her til morgen, så vi spørger til en vejrudsigt. De kan lave en til os oppe på kontoret, siger han.

Vi får desværre udklareret før vi får vejrudsigten. Vinden vil være hård helt frem til næste morgen. Vi får lov til at blive og bevæge os rundt på Haapasari, bare vi ikke flytter båden.

Om eftermiddagen kommer der en stor russisk sejlbåd ind. Det viser sig, at de har været en tur i København og nu er på vej hjem. Skipperen er i øvrigt bonkammerat med Vladimir, der er vores kontaktperson i St. Petersburg. Ja! verden er lille.

Vi bliver enige om at stå op næste morgen ved fire tiden, så vi kan være på vandet omkring fem tiden. Så er vinden løjet af til en jævn vind og søen har nok også lige lagt det værste af sig. Samtidig vil vi have gunstig vind i ca. 10 timer. Det er nok til at bringe os 2/3 af vejen, før vinden løjer helt af og vi skal gå for maskine.

Som sagt så gjort. Vi er oppe kl. 4 næste morgen og på vandet lidt over 5. Der er ca. 6m/s fra VSV. Det er op med spileren og så flyver vi af sted mod Sommerskær, der er grænsen mellem Rusland og Finland. Her vinker vi til folkene inde på den russiske traffic control og fortæller dem, at vi skal til St. Petersburg. Det er ok siger de.

Det går bare derudaf og vi krydser storskibsruten uden problemer. Alle bøjjerne, der ifølge kortet skulle stå og markere grundene lidt uden for

storskibsruten, er blevet fjernet. Heldigvis har vi rigeligt med GPS'er ombord, så det går alligevel.

Vi kommer ned i sølæ af den russiske militære ø, Seesker. Vi får sovet lidt på skift, så vi kan være friske til aftenens og nattens sejlads. Vinden løjer stille og roligt som forudsagt i vejrmedlingen. Sidst på eftermiddagen må vi kapitulere og starte maskinen.

2: Storskibs trafikken intensiveres

Der er forbløffende lidt storskibs trafik her. Det undrer os alle, men da vi nærmer os Kronshtat ser vi virkelig mange skibe (ca. 50) ligge på reden og vente. Det er jo nok en del af forklaringen, så mangler vi bare en forklaring på hvorfor de ligger her?

Da vi skal gennem den sidste smalle rende ind mod Kronshtat, kommer der nogen opbrud i de mange skibe. En del krydstogt skibe er på vej ud af St. Petersburg og en del af de ventende skibe har fået lov at gå ind. Så nu er her pludseligt en vældig trafik. Vi vælger at holde os lige uden for den grønne side afmærkning, altså uden før løbet, i håb om ikke at blive indblandet i dette trafik kaos. Men de indgående skibe, der har lods ombord, går også uden for afmærkningen, fedt.

Vi kommer dog helskindet ind bag Kronshtat's moler. Det er omkring solnedgang og hele himmelen skinner som det pureste guld. Det gamle slot og de gamle fæstninger på Kronshtat ser meget faldefærdige ud, men i dette fantastiske aftenlys har det hele nu alligevel et meget malerisk strøg. Da vi har passeret molerne til Kronshtat, sender vi en sms til Vladimir. Han skriver tilbage, at han allerede har fået besked fra trafik kontrollen. De har styr på os må man sige.

3: Fortet på Kronshtat

Der står en del strøm imod så vi kommer kun frem med ca. 4 knob. Fra Kronshtat og ind til indklareringen er der ca. 20sm, så det tager lang tid. Efterhånden som vi nærmer os St. Petersburg, kan vi se hvordan byens lys oplyser de få skyer, der ligger over byen. De får en helt fantastisk gylden farve og lyser selv helt op. Mod syd kan vi se sommerpaladset med sin aften belysning.

Pludselig lyder der et brag i det fjerne og alt lyset i hele den sydlige bydel forsvinder. Kort efter kan vi se en kæmpe brand i retning af olie havnen. Flammerne er nok omkring 30m høje. Lyset kommer ikke igen mens vi er ude på vandet.

Vi er ved at være ved nattens mørkeste periode, da vi skal ind i den sidste 5sm lange rende mod pas og told kontrollen. Det er dog ikke mørkere end at vi kan se bøjerne nogenlunde tydeligt i kikkerten. Midt i renden ligger der et uddybningsfartøj med noget, der ligner en lang støvsugerslange i mega format. Den breder sig ind over sejlrenden. Det er en gravet rende så vi kan ikke gå uden for renden, men må gå meget tæt over mod slangen mens vi passere.

Fremme ved pas kontrollen bliver vi guidet om i et mindre bassin med meget høje moler, hvor der ligger en anden lystbåd og venter. Kontrollen åbner først kl. 9 næste morgen, så vi kan nå at få 5 timers søvn.

Klokken 6 bliver vi vækket af en vagt på kajen, der vil have begge lystbåde væk. Der skal komme et krydstogtskib og ligge her. Både dem i den russiske båd og vi ligner nogen, der uden at blinke, kunne have slået vagten ihjel på stedet. Men vi er jo høflige mennesker, så vi flytter os og skynder os til køjs igen.

Præcis kl.9 bliver jeg vækket og kaldt op på pas kontoret. Vladimir er lidt forsinket får jeg at vide.

Først skal man gennem pas kontrol og her skal de have mandskabslist, alle pas samt vores dokumentation for ejerskab af båden. At de har så travlt med ejerskabet hænger sammen med, at tolderne har set ganske mange både er kommet ind i landet, for så siden sporløst at forsvinde, får jeg at vide af pas kontrolløren. Jeg gætter på at det er både, der er stjålet i Skandinavien og skal sælges i Rusland.

Der skal udfyldes en del formularer. De skal alle underskrives af mig som kaptajn, selv om jeg ikke kan læse hvad jeg skriver under på (står kun på russisk), så jeg er glad da Vladimir dukker op. Alle formularerne udfyldes

sirligt i hånden af paskontrolløren. Det er temmelig omstændeligt, men ikke nok med det, der skal laves 3-4 kopier af hver formular og der er ikke noget med at bruge gennemslag eller kopimaskine, næhh nej! Det hele sirligt i hånden. Således kan man få en hel time til at gå her i det russiske bureaukrati. Det, at Bjørn er svensker, gav også pas-manden anledning til en del panderynker, at forstå. Vi kommer jo med en dansk båd og 3 danske personer og hvorfor så også en svensker. Det passede ligesom ikke rigtigt til formularerne og så bliver verden jo besværlig. Med Vladimirs hjælp lykkedes det dog at få forklaret sammenhængen og blive færdige i pas afdelingen.

Hele det samme cirkus skulle vi så også igennem i told afdelingen. Det lykkedes dog Vladimir at forklare tolderne, at vi hverken havde våben eller narko ombord og at vi havde haft en lang og trættede sejlads. Så slap vi for at tolderne også skulle ombord.

Tilbage i båden får vi snakket med Vladimir en times tid. Det er rart endelig at møde den mand jeg nu gennem 1½ år har mailet med. Vladimir er en internationalt orienteret russer, der godt kan se på sit eget land med kritiske øjne. Han lever delvist af, at hjælpe sejler turister med alle formaliteterne, samt lidt privat taxakørsel og i det hele taget af service for os sejlere. Vi letter fra told kajen og går for motor og fok til selve yacht havnen hvor Vladimir har reserveret en plads til os.

En af de formularer jeg har underskrevet deklarerer, at vi kun må ligge i netop denne yachthavn. Det giver dem et monopol og derfor er priserne skruet helt vildt i vejret. 25 eur./dag for de billigste pladser. Service niveauet er endda langt fra vestlig standard. F.eks er baderummene kun åbne fra 7-10 og fra 20-22.

Da vi hjemmefra studerede havnen i St. Petersburg så det hele meget fint og flot ud på billeder. Realiteten er, at molerne er i orden, men alle broerne ud fra molerne er faldefærdige. Den karakteristiske Central River Yacht Club bygning, er i virkeligheden så dårligt vedligeholdt, så armeringsjernet stritter ud fra betonen alle mulige steder. Men det værste er, at der er hele 3 diskoteker rundt om havnen. De kører højlydt næsten i døgndrift alle ugens dage. Det bliver man træt af. Heldigvis tilbringer vi den meste tid inde i byen.

I løbet af eftermiddagen skyer det til, og da vi skal i byen for at finde en restaurant, begynder det at regne. Det får altid, alting til at se lidt mere kedeligt ud. Så vores første indtryk af St. Petersburg er, at det er meget øst land artig. Trist og trøstesløst. Det skal nu heldigvis vise sig, at være helt og aldeles forkert.

4: Juni i St. Petersburg. Læg mærke til den karakteristiske bygning i baggrunden samt den kæmpe røde motorbåd

Vi får sagt pænt tak for hjælpen til Bjørn og Lina og næste dag skal Bjørn flyve hjem. Det er ikke meget af St. Petersburg han fik set. Næste dag tager Lina og jeg på en japaner turist tur rundt til de mest oplagte attraktioner, da hun skal på en flyver næste dag igen. Vi ser Peter Poul katedralen, palads kajen og blodskirken. Pia tager med Bjørn til luft havnen for at få ham godt af sted og bringe putten (vores datter) og svigermorskaben med tilbage. De kommer for at opleve St. Petersburg sammen med os. Det er virkelig rart med alt det besøg hjemme fra.

Til dagligt føler vi måske ikke det store afsavn, fordi vi har så travlt med at opleve nye ting hele tiden. Men ind i mellem savner vi begge to familien derhjemme, ganske meget og især vores børn.

De næste 5 dage går bl.a. med, at komme rundt til alle de store attraktioner. Vi er i vinterpaladset og gå rundt i de prægtige sale. Uden for paladset var en kø på vel op mod et par tusinde mennesker. Allerede på vej hen mod køen, blev vi trætte af udsigten til et par timers ventetid stående i en lang kø. Men vi har kun lige stillet os op i køen, da en dame kommer hen til os, og siger at hun kan skaffe os ind uden om køen. Det koster 500 rubler/person og billetten er inkl. Den udgør 350 af de 500 rubler. Det syntes vi næsten lyder for godt til at være sandt, men bliver alligevel enige om at gøre forsøget. Vi aftaler med hende, at hun først får sine penge, når vi er inde. Den var god nok, vi kom ind og hun fik sine penge. De ekstra 150 rubler var givet godt ud.

5: Den gyldne sal i vinterpaladset

Ud over alt det forgyldte, er paladset udstyret med fantastiske gulve i træ mosaik, utrolige marmor søjler i både hvid og sort marmor, lofter med fabelagtige træ stukke og vægge af enten marmor eller med malerier. Det er ganske enkelt overdådigt og fantastisk imponerende. Zar familien har været umanerligt rige, og det kan de jo kun være blevet ved at udbytte den almene befolkning. Det er sku ikke underligt, at nogen gjorde oprør mod dette. At det så endte med en slags nye zar'er, er jo en anden historie.

St. Petersburg er blevet til efter, at Peter den store havde været på studie ophold i franske Versailles og i Venedig. Da han kom hjem ville han bygge en by som Venedig og med paladser som Versailles.

Han satte et uhørt stort antal arbejdere til at grave kanalerne ud og bygge kajer. Derefter bygges området hvor Peter-Poul katedralen ligger. Peter den store benyttede sig af alle tidens internationalt kendte arkitekter, og hans by projekt var et kæmpe og visionært projekt og det bære byen præg af.

Pia har lært sig lidt russisk gennem vinteren og blandt andet det russiske alfabet. Det har hjulpet os mere end en gang, at hun kunne stave sig til lidt mening i et gadenavn eller lignende. Det russiske alfabet er jo unægtelig noget anderledes end vores og så alligevel så ens.

Vi gætter på, at det er blevet til ved et uheld. På den måde, at da Peter kommer hjem fra studierejse, har han fået en stabel store træ udskårne bogstaver med hjem. Bogstaverne er sirligt lagt i alfabetiske orden. Peter var nok en mere praktisk orienteret fyr, så han havde ikke helt styr på alfabetet. Nu gik det så uheldigt for sig, at Peter tabte stablen af bogstaver da han skulle pakke dem ud, efter hjemkomsten. Alle bogstaverne faldt på gulvet og stakkels Peter kunne ikke helt huske rækkefølgen. Nogle af bogstaverne kunne han heller ikke rigtigt huske, hvordan skulle vende. Men Peter samlede det så godt han nu kunne, til det vi i dag kender som det russiske alfabet.

Offentlig transport i St. Petersburg er noget af en blandet fornøjelse. Her er fin metro, almindelige busser, trolje busser og endelig nogle gamle skramlekasser af nogle sporvogne. Dem må vi simpelthen bare prøve, og det

6: Sporvognstur

er virkelig en morsom oplevelse. De skramler og banker og lyder konstant som om de er ved at falde fra hinanden. Det regner udenfor og næsten lige

så meget indenfor. Når sporvognen skal gennem et skiftespor, skal føren ud på gaden med en stor jernstang og skubbe sporet i den retning man skal. Ikke just hurtigt men ganske fornøjeligt.

Bil trafikken i den indre by er helt enkelt et kaos. Den russiske middelklasse vokser hastigt, det medfører, at flere og flere har råd til bil. Og når man nu har en bil, så skal den da også bruges. Så uagtet at offentlig transport er hurtigere, så foretrakkes bilen. Trafik mængden forventes fordoblet over de næste to år, i St. Petersburg, det kan byen simpelt hen ikke klare. Vladimir siger, at bystyret ikke rigtigt har forstået problemet og derfor er alt for sent ude med en trafik planlægning.

Vi kørte en del på cykel rundt i byen. Det foregår overvejende på fortovet og er derfor ikke specielt hurtigt, da man skal sno sig rundt om alle de gående.

Nogle bilister mener de er hævet over loven og køre meget råddent. De har et fælles træk. Det er sorte BMW'er med tonede ruder. Jeg er ikke rigtigt klar over om det er mafia folk eller rige folks sikkerheds folk.

I yacht havnen ligger nogle enorme motorbåde. Den største, er en rød kæmpe vel på ca. 30 m. Når ejeren skal ud og sejle en times tid i sin motor yacht ankommer 4 sorte BMW'er med sikkerhedsfolk. De danner en ring rundt om helikopter landingspladsen. Så ankommer herren i sin helikopter. 6 sikkerheds folk danner en ring tæt rundt om herren og eskortere ham de ca. 100 m ned til hans yacht. Det ser vanvittigt ud. Der er i sandhed stadig meget stor forskel mellem rig og fattig her i Rusland, sådan som der altid har været. Intet er forandret trods diverse revolutioner, hverken til det være eller til det bedre.

Jeg har aldrig forstået rige mennesker. De syntes ligesom det er vigtigt, at blive endnu mere rige og rave endnu mere til sig. Man skulle tro, man ville nå et punkt, hvor det ligesom blev uinteressant, og man i stedet bedre kunne bruge sine ressourcer til at forbedre forholdene for alle i samfundet og derved skabe en bedre sammenhængskraft. I stedet køber de sig sikkerhedsfolk, så der ikke er nogen, der kan komme og tage noget fra dem.

Vi ser Peterhof (sommerpaladset). Der er en fantastisk anlagt park med de mest utrolige springvand jeg nogen sinde har set. De virker ikke ved hjælp af pumper som langt de fleste springvand gør, nej Peterhof ligger op af en bakke og på toppen af bakken, er der nogle vand reservoir, der fyldes overvejende ved naturligt regnvand. Fra dem går tykke rør frem til springvandene, der således virker ved naturens egne kræfter. (trykforskellen)

7: Peterhof Sommerpaladset

Både frokost og aftensmåltider indtages på byens restauranter. Service niveauet er meget vekslende fra sted til sted. Men maden er altid god og rigelig. Borsch og Soljanka er de foretrukne frokost retter, mens aftens menu'en er mere varieret. Borsch er russisk rødbede suppe, der nogle steder er med kød. Soljanka er suppe kogt på grønsager og med enten noget røget kød eller med fisk.

8: Soljanka til frokost

De russiske piger er meget glade for at blive fotograferet, ikke af fremmede, men af den eller dem de nu er i byen sammen med. De stiller sig op foran alle de motiver de vil have billeder af, så både de og motivet er på billedet. Det er dog nok meget alment, men russerne stiller sig op sådan i fotomodel positur og fra den mest fotogene vinkel. Det ser så dumt, ud at vi mere os gevaldigt over det. Vi begynder også at lave nogle karikerede billeder efter denne russiske model. Men indrømmet, vi bliver aldrig rigtigt gode til det.

Vi er til russisk ortodoks gudstjeneste i Peter Poul katedralen, sammen med resterne af Romanov (zar) familien. Kirken og zar familien, har traditionelt været knyttet til hinanden, hvilket tydeligt fremgår af, at alle zar'erne ligger begravet i sarkofager i kirken. Den seneste er jo den danske dronning Dagmar, der flygtede til Danmark fra bolsjevikkerne under revolutionen, da hendes søn, zar Nikolaj II, fik kappet knoppen af. Hun døde i Danmark og blev først bisat i Roskilde, men i 2006 blev hun, under pomp og pragt, bragt til Peter Poul katedralen og fik sin egen marmor sarkofag.

Vi viste ikke, at det var en gudstjeneste med zar familien, men dagen efter læste vi i St. Petersburg Times, at det var resterne af zar familien og at guds tjenesten var til minde om zar Alexander, der blev myrdet. Det skete i øvrigt der, hvor man siden har opført Blodskirken. I artiklen forsikre, den Romanov, der er nærmest til at overtage tronen, at zar familien skam ikke er interesseret i politisk magt og at man fuldt og helt respekterer demokratiet. Som i så mange andre artikler, er det mest interessante det der ikke står der, nemlig at zar familien ikke ønskede monarkiet genindført, at de ikke ønskede deres privilegier igen samt at de frasagde sig alle rettigheder til fordums jorder, paladser, gods og guld. Så mon ikke der er ved at blive lagt i kakkelovnen her?

9: Til russisk ortodoks gudstjeneste med resterne af Zar familien.

Når man går rundt i alt denne overdådighed, kan man ikke lade være med at tænke på alle de lidelser, der er påført den almindelige russiske befolkning, for at zar familien har kunnet leve i sus og dus. Den arrogance over for andre mennesker, der er implicit, afføder en foragt for zar'erne i mig. Det er svært ikke at se dem som nogle forbandede svin. Omvendt kan jeg heller ikke undlade, at blive fantastisk imponeret over den håndværksmæssige kunnen samt arkitektoniske skønhed, som jo ikke ville være kommet frem uden Peter den Store's drømme og visioner.

Så bliver det desværre tid til at sende putten og svigermøderen hjem til Danmark igen. Vi har begge været meget glade, for at de ville opleve St. Petersburg sammen med os. Der bliver meget stille ombord på Juni i de næste dage. Vi får provianteret og bunket, så vi er klar til afrejse når den rigtige vind viser sig. Men det er en meget ustabil vejr periode vi er i, så udsigterne holder kun i kort tid.

Vi køber billetter til premieren på Martin Scorsese's film om Rolling Stones. Det er en super fed koncert film med Stones i topform. Vi ser den i en rigtig god biograf med store slængesofaer og super god lyd.

Næste dag finder vi en internet café, for at studere de forskellige metrologi sideres forventninger til vejr udviklingen. Det viser sig, at der er enighed om, at næste dag vil byde på svag til jævn vind fra SSV drejende til S. Den hopper vi på. Vi ringer til Vladimir og bestiller tid til udklarering næste morgen kl. 09:00.